

Abstrakt (česky)

Předkládaná práce se zabývá otázkou, zdali křesťanská církev užívala příběhů obsahujících nestvůrné bytosti za účelem získání anglosaské společnosti pro novou víru. Tato otázka je rozebírána na příkladu interpretační a obsahové analýzy několika staroanglických textů z *Nowellova Kodexu*, a to heroicko-elegické básně *Béowulf*, cestopisného textu *Dopisu Alexandra Aristotelovi*, legendy o *Životě svatého Kryštofa* a bestiáře *Liber Monstrorum*, který jako jediný není součástí jmenovaného kodexu. První kapitola práce poskytuje stručný souhrn vnímání nestvůrných bytostí od pravěku do středověku. Další kapitola se zaměřuje na rozbor role hrdinů, přírody a vzdálenosti Britských ostrovů od tehdy vnímaného centra civilizovaného světa. Tato kapitola je potom uzavřena analýzou pohanských prvků básně *Béowulf*. Závěrečná kapitola se zaměřuje na pojetí nestvůrných bytostí v křesťanském prostředí a následné analýze vybraných staroanglických textů v křesťanské interpretační rovině. Práce dochází k závěru, že církev 6. až 10. století motivů monster neužívala cíleně. Naopak se ukazuje, že docházelo spíše k volnému prolínání germánských a křesťanských elementů a postupnému nahrazování těch germánských.

Klíčová slova (česky)

Monstra, Britské ostrovy, Středověká církev, Kázání, Christianizace, Imaginace, Severské mýty, Exempla